



UNDANG-UNDANG MALAYSIA

AKTA 298

KAWASAN LARANGAN DAN TEMPAT LARANGAN 1959

Meliputi semua perubahan sehingga 31 Ogos 2001

Disemak hingga.....	8hb Julai 1983
Tarikh ditetapkan untuk mula Berkuasa.....	19hb Januari 1984
Tarikh disiarkan dalam Warta	29hb Disember 1983

Dikanunkan dalam tahun 1959 sebagai Ordinan No.33 tahun 1959

Dicetak semula dalam tahun 1973.

UNDANG-UNDANG MALAYSIA

Akta 298

AKTA KAWASAN LARANGAN DAN TEMPAT
LARANGAN 1959

(DISEMAK – 1983)

Suatu Akta bagi mengadakan peruntukan mengenai kawasan larangan dan tempat larangan.

[Malaysia Barat-1hb Februari 1960-
(P.U.27/60),
Sabah dan Sarawak-16hb September 1963-
(P.U. 232/63).]

1. Akta ini bolehlah dinamakan sebagai Akta Kawasan Larangan dan Tempat larangan 1959. Tajuk Ringkas
2. Dalam Akta ini- Tafsiran

“kawasan larangan” ertinya mana-mana kawasan yang diisytiharkan sebagai kawasan larangan mengikut peruntukan-peruntukan seksyen 4;

“Ketua Pegawai Polis” meliputi seorang Pesuruhjaya Polis yang diberi pengawalan ke atas Polis Diraja Malaysia berhubung dengan mana-mana kawasan atau negeri;

“Pegawai berkuasa” ertinya-

- (a) mana-mana pegawai polis;
- (a) mana-mana orang yang memegang surat tauliah dalam mana-mana angkatan tentera tempatan yang ditubuhkan di bawah mana-mana undang-undang bertulis atau dalam mana-mana angkatan pelawat yang sah di sisi undang-undang berada di Malaysia;
- (c) mana-mana anggota angkatan tentera atau mana-mana angkatan tentera tempatan yang ditubuhkan di bawah mana-mana undang-undang bertulis atau dalam mana-mana

angkatan pelawat yang sah di sisi undang-undang berada di Malaysia yang menjalankan tugas-tugas seorang pengawal atau sentri dalam mana-mana tempat larangan atau kawasan larangan menurut perintah-perintah yang dikeluarkan oleh seorang yang memegang surat tauliah dalam mana-mana angkatan tentera atau mana-mana angkatan tentera tempatan yang ditubuhkan di bawah mana-mana undang-undang bertulis atau mana-mana angkatan pelawat yang sah di sisi undang-undang berada di Malaysia;

- (d) mana-mana orang yang menjalankan tugas-tugas pengawal atau jaga dalam tempat larangan atau kawasan larangan dan diberi kuasa dengan khasnya bagi maksud itu oleh seorang pegawai polis di bawah seksyen 3;

“tempat larangan” ertinya mana-mana premis yang diisytiharkan sebagai tempat larangan mengikut peruntukan-peruntukan 5.

Pemberian
Kuasa kepada
Pengawal dan
Jaga.

3. Ketua Polis Negara, mana-mana Ketua Pegawai Polis dan mana pegawai polis yang berpangkat Penolong Penguasa atau lebih tinggi yang diberi kuasa dalam hal itu oleh Ketua Polis Negara atau Ketua Pegawai Polis, boleh memberi kuasa kepada mana-mana orang yang menjalankan tugas-tugas pengawal atau jaga di dalam kawasan larangan atau tempat larangan untuk menjalankan kuasa-kuasa seorang pegawai berkuasa di bawah Akta ini.

Kawasan
Larangan

4. (1) Jika berhubungan dengan mana-mana kawasan pada hemat Menteri adalah perlu atau suai-manfaat bahawa langkah-langkah khas patut diambil bagi mengawal pergerakan dan kelakuan orang-orang di dalamnya dia boleh dengan perintah mengisytiharkan kawasan itu sebagai kawasan larangan bagi maksud-maksud Akta ini.

(2) Mana-mana orang yang berada di dalam mana-mana kawasan larangan hendaklah mematuhi apa-apa arahan bagi mengawalselia pergerakan dan kelakuannya yang diberi oleh pegawai berkuasa, dan seorang pegawai

KAWASAN LARANGAN DAN TEMPAT LARANGAN

berkuasa boleh memeriksa mana-mana orang yang memasuki, atau bertujuan untuk memasuki, atau berada di dalam, kawasan larangan, dan boleh menahan mana-mana orang tersebut bagi tujuan memeriksanya.

(3) Jika mana-mana orang semasa berada di dalam kawasan larangan tidak mematuhi apa-apa arahan yang diberi di bawah subseksyen (2) maka, tanpa menjejaskan apa-apa prosiding yang boleh diambil terhadapnya, dia boleh dikeluarkan dari kawasan tersebut oleh pegawai berkuasa.

5. (1) Jika berhubung dengan mana-mana premis pada hemat Menteri adalah perlu atau suai-manfaat bahawa tindakan berjaga-jaga yang khas hendaklah diambil bagi mencegah kemasukan kedalamnya orang-orang yang tidak dibenarkan, Menteri boleh dengan perintah mengisytiharkan premis tersebut sebagai tempat larangan bagi maksud-maksud Akta ini; dan selagi perintah ini berkuatkuasa tiada seorang pun boleh berada di premis tersebut melainkan jika dia memiliki paskad atau permit yang dikeluarkan oleh mana-mana pihak berkuasa atau orang yang dinyatakan dalam perintah itu, atau telah menerima kebenaran pegawai berkuasa yang bertugas di premis untuk memasuki premis itu.

Tempat
Larangan

(2) Jika, menurut seksyen ini, mana-mana orang diberi kebenaran untuk berada di suatu tempat larangan, orang tersebut hendaklah, semasa bertindak di bawah kebenaran itu, mematuhi apa-apa arahan bagi mengawalselia kelakuannya yang diberi oleh pihak berkuasa atau orang yang memberi kebenaran itu; dan seorang pegawai berkuasa, atau mana-mana orang yang diberi kuasa bagi maksud itu oleh penghuni premis itu, boleh memeriksa mana-mana orang yang memasuki, atau bertujuan untuk memasuki, atau berada di dalam, tempat larangan, dan boleh menahan mana-mana orang tersebut bagi tujuan memeriksanya.

AKTA 298

(3) Jika mana-mana orang berada di dalam tempat larangan berlanggaran dengan seksyen ini, atau semasa berada di tempat tersebut tidak mematuhi apa-apa arahan yang diberi di bawah seksyen ini, maka tanpa menjejaskan apa-apa prosiding yang boleh diambil terhadapnya, dia boleh dikeluarkan daripada tempat itu oleh seorang pegawai berkuasa atau mana-mana orang yang diberi kuasa bagi maksud itu oleh penghuni premis itu.

(4) Paskad atau permit yang dikeluarkan di bawah subseksyen (1) hendaklah dalam bentuk yang dinyatakan dalam perintah yang dibuat dibawahnya, atau dalam apa-apa bentuk sebagaimana ditetapkan oleh pihak berkuasa atau orang lain yang dinyatakan di dalam perintah ini.

Notis mengenai Perintah di Bawah seksyen 4 dan 5

23/67

6. Apabila sesuatu perintah dibuat di bawah seksyen 4 (1) atau seksyen 5 (1) Menteri hendaklah menyebabkan notis mengenai perintah itu diberi dalam apa jua cara yang difikirkan perlu bagi memberitahu kesemua orang yang pada pendapatnya patut diberitahu tentang hal itu; dan perintah itu hendaklah, walau apa pun peruntukan seksyen 19 (1) Akta Tafsiran 1967 berkuatkuasa selepas sahaja notis itu diberi, tanpa penyiaran dalam *Warta*.

Penalti

7. Jika mana-mana orang melanggar atau tidak mematuhi mana-mana peruntukan yang terkandung dalam seksyen 4 atau 5 atau mana-mana perintah yang dibuat di bawahnya atau mana-mana arahan yang diberi atau kehendak yang dikenakan di bawahnya dia adalah melakukan suatu kesalahan terhadap Akta ini dan boleh dikenakan penjara selama tempoh dua tahun atau denda sebanyak satu ribu ringgit atau kedua-duanya sekali.

Kesalahan-kesalahan Boleh Tangkap dan Tak Boleh Jamin

8. Tiap-tiap kesalahan terhadap peruntukan-peruntukan Akta ini adalah boleh tangkap dan tak boleh jamin bagi maksud-maksud undang-undang yang sedang berkuatkuasa berhubung dengan prosedur jenayah.

KAWASAN LARANGAN DAN TEMPAT LARANGAN

9. Mana-mana orang yang cuba memasuki atau yang berada di dalam kawasan larangan atau tempat larangan dan tidak berhenti setelah dicabar tiga kali oleh pegawai berkuasa supaya berbuat demikian boleh ditangkap dengan kekerasan, yang mana kekerasan itu jika perlu untuk melaksanakan penangkapan itu boleh berlanjutan sehingga boleh menyebabkan kematian dengan sengaja. Kuasa-kuasa khas di kawasan larangan dan tempat larangan
10. (1) adalah sah disisi undang-undang bagi Menteri membenarkan supaya diambil apa-apa langkah yang didapatinya perlu bagi melindungi mana-mana kawasan larangan atau tempat larangan dan langkah-langkah keselamatan yang melibatkan atau mungkin melibatkan bahaya kepada nyawa mana-mana orang yang memasuki atau cuba memasuki kawasan larangan atau tempat larangan. Langkah-langkah keselamatan di kawasan larangan dan tempat larangan
- (2) Jika apa-apa langkah seperti yang tersebut dalam subseksyen (1) diterima-pakai Ketua Polis Negara atau Ketua Pegawai Polis kawasan atau Negeri di mana kawasan larangan atau tempat larangan itu terletak, atau mana-mana orang yang diberi kuasa oleh Menteri bagi maksud itu hendaklah mengambil apa-apa langkah berjaga-jaga; termasuklah mempamerkan dengan terang notis-notis amaran seperti yang di dapati semunahsabahnya perlu bagi mencegah kemasukan yang silap atau tak sengaja ke dalam mana-mana kawasan larangan atau tempat larangan; dan jika langkah berjaga-jaga sedemikian telah diambil dengan sewajarnya tiada seorang pun adalah berhak mendapat pampasan atau ganti rugi berkenaan dengan apa-apa disebabkan oleh kemasukan yang tak dibenarkan ke dalam mana-mana kawasan larangan atau tempat larangan tersebut.

Disemak hingga	8hb Julai 1983
Tarikh ditetapkan untuk mula Berkuasa	19hb Januari 1984
Tarikh disiarkan dalam Warta	29hb Disember 1983

Dikanunkan dalam tahun 1959 sebagai Ordinan No. 33 tahun 1959

Dicetak semula dalam tahun 1973.

[Senarai Pindaan]

UNDANG-UNDANG MALAYSIA

Akta 298

AKTA KAWASAN LARANGAN DAN TEMPAT LARANGAN 1959

Disemak – 1983

*Butir-butir di bawah seksyen 7 (ii) & (iii) Akta
Penyemakan Undang-undang 1968 (Akta 1)*

SENARAI PINDAAN

Undang- undang Peminda	Tajuk Ringkas	Berkuatkuasa dari
P.U.232/63	Perintah Ubahsuaian Undang-Undang (Keselamatan Dalam Negeri dan Ketenteraman Awam) (Negeri-negeri Borneo) 1963	16-9-1963
Akta 160	Akta Mata Wang Malaysia (Ringgit) 1975	

SENARAI UNDANG-UNDANG ATAU BAHAGIANNYA YANG DI GANTI

No.	Tajuk
Ordinan P.T.M. 33 Tahun 1959	Ordinan Kawasan Larangan dan Tempat Larangan 1959.